

Ολους στη σειρά. Ετσι μας θέλουν, από την πρώτη μέχρι την τελευταία αναπνοή. Στη σειρά μέσα στις σχολικές αίθουσες, στα ταμεία των σούπερ μάρκετ, στους χώρους δουλειάς, στη κυκλοφοριακή συμφόρηση των δρόμων, στα γραφεία της γραφειοκρατίας των δημοσίων υπηρεσιών, στις κάλπες.... μέχρι να φτάσουμε στη τελευταία σειρά στοίχισης, αυτή των τάφων στα νεκροταφεία. Ολόκληρη η ύπαρξη μας κατασπαταλημένη μ' αυτό τον τρόπο, -οι μύες βρίσκονται σε εγρήγορση μονάχα για υποκλίσεις, οι καρδιές επιθυμούν μονάχα εμπορεύματα, -μέσα στη σιγουριά μιας φυλακής.

Γιατί οι πόλεις μας μοιάζουν ήδη με μιά φυλακή, κάθε δημόσιος χώρος προγραμματίζεται για να επιτηρείται, να ελέγχεται, να περιπολείται. Οι κάτοικοι τους είναι κρατούμενοι από την καπιταλιστική εκμετάλλευση, περασμένοι με χειροπέδες από τις κοινωνικές υποχρεώσεις, υπό την επίβλεψη μιας τηλε-κάμερας σε κάθε τους βήμα! Όλοι τους διακατέχονται από την ίδια επιθυμία απόδρασης, καταναλώνοντας τα τέλεια υπολογισμένα συναισθήματα που εκπέμπονται από τις πανταχού παρούσες οθόνες.

Η κοινωνία μας είναι μιά φυλακή ανοικτού ουρανού που υπόσχεται την ευμάρεια αλλά καταφέρνει να τηρήσει μονάχα τις σφαγές, όπως αποδुकνείουν τα ναυαγισμένα όνειρα όλων όσων αποπειρούνται να εισέλθουν καθώς και τα βομβαρδισμένα πτώματα όλων όσων εξεγείρονται στο κατώφλι της. Για την εξουδετέρωση όποιου τολμά και δεν ζητά ελεημοσύνη αλλά αντίθετα διανοίγει με την ικανότητα του το δρόμο του, φροντίζουν οι διάφοροι νομοθέτες, οι δικαστές, οι χωροφύλακες και οι δημοσιογράφοι.

ΣΠΑΣΤΕ ΤΙΣ ΣΕΙΡΕΣ

Αν αυτή τη στιγμή στις Βρυξέλλες βρίσκεται στη φάση κατασκευής μιά mega-φυλακή, στην Αθήνα επιβάλλονται ειδικές συνθήκες κράτησης στους πιά ανυπότακτους κρατούμενους! Αν στο Παρίσι μπαίνει ο θεμέλιος λίθος του νέου δικαστικού μεγάρου, στη Ζυρίχη και στο Μόναχο προγραμματίζονται την ίδια στιγμή άλλα τερατώδη κέντρα δικαιοσύνης και αστυνομικού ελέγχου! Αν οι εξουσίες καταφέρνουν να συνεννοηθούν πέρα από τα σύνορα ετσι ώστε να εφαρμόσουν αντιεξεγερσιακές στρατηγικές, τα ερευνητικά κέντρα και η βιομηχανία της ασφάλειας επιταχύνουν ταυτόχρονα τις διεργασίες κατασκευής της κοινωνικής ειρήνης. Παντού, από την Ισπανία μέχρι την Ελλάδα περνώντας από την Ιταλία η καταστολή χτυπά ανελέητα οποιον χρεώθηκε με το πιά ασυγχώρητο έγκλημα: να ξεμπερδεύει επιτέλους με τη υπακοή παροτρύνοντας τους άλλους να κάνουν το ίδιο.

Παρόλα αυτά, τα μεγάλα επιτεύγματα της καταστολής δεν συναντούν στο δρόμο τους μονάχα τα χειροκροτήματα, τη σιγή ή τα παράπονα. Ορισμένες φορές συγκρούονται επίσης και με μια αποφασιστική και συμπαγή εχθρότητα, όπως συμβαίνει αυτή τη στιγμή με την περίπτωση της κατασκευής της μεγαλύτερης φυλακής στο Βέλγιο. Το εργοτάξιο που αναμένεται να ξεκινήσει καταγράφει ήδη στο ιστορικό του μιά σειρά άμεσων δράσεων ενάντια σε όλους αυτούς που εμπλέκονται στην κατασκευή, δημόσιους θεσμούς και ιδιωτικές εταιρίες. Από τις μπογιές μέχρι τις πέτρες, από από τα σφυριά μέχρι τις φωτιές, από τις καταστροφές μέχρι τα σαμποταζ, υπάρχει ένα ολόκληρο επιθετικό σύμπαν που διαρηγνύει κάθε ποινικό κώδικα, κάθε πολιτικό υπολογισμό, κάθε συμφωνία με το κράτος. Αν οι υπερασπιστές της τάξης επιθυμούν να το πνίξουν, δεν είναι παρά γιατί η δίψα της ελευθερίας μπορεί να γίνει μεταδοτική. Παντού.

Το ανθρώπινο δεν γεννήθηκε για να κάθεται στη σειρά, ένας οσφυοκάμπτης σε αναμονή άδειας ζωής. Με το κεφάλι ψηλά, οπλίζοντας το χέρι και προκαλώντας την εξουσία-είναι εδώ και τώρα που αρχίζει η ζωή, σπάζοντας όλες τις σειρές.

